

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Brigity Chrástilové a JUDr. Bohuslava Hnízдила v právní věci žalobce: **EVROPA 2, spol. s r. o.**, se sídlem Wenzigova 4/1872, Praha 2, zastoupeného JUDr. Ladislavem Břeským, advokátem, se sídlem Botičská 1936/4, Praha 2, proti žalované: **Rada pro rozhlasové a televizní vysílání**, se sídlem Škrétova 44/6, Praha 2, proti rozhodnutí žalované sp. zn. 2006/1007/cha/EVR, č. j. cun/3401/07, ze dne 26. 3. 2007, v řízení o kasační stížnosti žalované proti rozsudku Městského soudu v Praze č. j. 7 Ca 110/2007 - 31 ze dne 26. 9. 2007, o návrhu žalované na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

takto:

Kasační stížnosti se odkladný účinek **nepřiznává**.

Odůvodnění:

Rozsudkem blíže označeným v záhlaví tohoto usnesení městský soud zrušil rozhodnutí žalované (dále jen „stěžovatelka“) ze dne 26. 3. 2007, č. j. cun/3401/07, sp. zn. 2006/1007/cha/EVR, a věc vrátil stěžovateli k dalšímu řízení. Současně jí uložil zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 7712 Kč, a to do 30 dnů od právní moci rozsudku k rukám jeho zástupce. Zrušeným správním rozhodnutím stěžovatelka neudělila souhlas se změnou skutečností uvedených v žádosti o licenci k provozování rozhlasového vysílání prostřednictvím pozemních vysílačů, programu Rádio Evropa 2, udělené na základě rozhodnutí č. j. Ru/113/01 ze dne 22. 5. 2001, ve znění pozdějších změn, spočívající ve změně územního rozsahu vysílání a souboru technických parametrů, a to přidělením kmitočtu Vsetín 96,6 MHz/200 W. Městský soud přitom dospěl k závěru, že stěžovatelčino rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.

Včas podanou kasační stížností se stěžovatelka domáhá zrušení rozsudku městského soudu a současně žádá o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Tuto žádost odůvodňuje toliko tím, aby se předešlo dalšímu, již třetímu, stěžovatelčinu rozhodování ve věci žádosti provozovatele EVROPA 2, spol. s r. o., o změnu skutečností uvedených v žádosti o licenci, což by učinilo toto řízení ještě komplikovanějším, méně hospodárným a nepřehlednějším.

Žalobce ve svém vyjádření ke kasační stížnosti k návrhu na přiznání odkladného účinku uvedl, že jejím skutečným důvodem není podle jeho názoru tvrzená hospodárnost a přehlednost řízení, ale stěžovatelčina snaha vytvořit si domnělý prostor pro to, aby mohla do rozhodnutí Nejvyššího správního soudu dokončit již započaté a nyní přerušené licenční řízení vedené pod sp. zn. 2007/249/FIA, a tím de facto vyloučit možnost úspěchu účastníka v řízení o jeho žádosti. Ač výše uvedené sám žalobce označil za vlastní spekulaci, pro níž nemá žádné

důkazy, jedná se dle jeho názoru o spekulaci nanejvýš důvodnou, neboť odkladný účinek je v této věci zcela nesmyslný a stěžovatelka musí rozhodnutí soudu vyčkat, i kdyby byl kasační stížnosti odkladný účinek přiznán.

Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Přitom přiměřeně užije § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud přiznává odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu a přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

Procesní podmínky vztahující se k přiznání odkladného účinku jsou naplněny, neboť stěžovatelka o přiznání odkladného účinku požádala, žalobce se k tomuto návrhu měl možnost vyjádřit a této možnosti využil.

Nejvyšší správní soud posléze musel posoudit, zda jsou naplněny podmínky hmotněprávní, tj., zda výkon rozhodnutí by znamenal pro stěžovatelku nenahraditelnou újmu, zda se přiznáním odkladného účinku nezasáhne nepřiměřeným způsobem do nabytých práv třetích osob a přiznání odkladného účinku není v rozporu s veřejným zájmem.

Stěžovatelka odůvodnila žádost o přiznání odkladného účinku jen snahou o přehlednost a hospodárnost řízení.

Z citovaného § 73 odst. 2 s. ř. s. je zřejmé, že přiznání odkladného účinku vyžaduje jako následek rozhodnutí soudu existenci nenahraditelné újmy. O takový případ se však zjevně nejedná, neboť sama stěžovatelka takovou skutečnost ani netvrdí.

Nejvyšší správní soud proto návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. února 2008

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu